

LÊ BẢO TỊNH BAN MÊ THUỘT

THÀNH LỄ
CẦU NGUYỆN
tâm tình tháng MƯỜI
03 - 10 - 2023

- Lưu hành nội bộ -

TÂM TÌNH THÁNG MƯỜI

Tháng Mười -2023

Tháng Mười ơi! Mây trời mênh mang quá!

Nhớ đêm mưa, nhớ Thầy và nhớ Bạn

Nhớ nắng vàng, mây trắng lững lờ trôi

Tháng Mười về, yêu thương và nỗi nhớ!

Nhớ và cầu nguyện cùng:

- Cha Giám đốc Augustinô Nguyễn Văn Tra (+26.10.2009),
giỗ 14 năm.
- Cha JB. Nguyễn Đình San (+28.10.2002), giỗ 21 năm.
- Cha Tôma Thiện – GB. Đặng Kim Hoàng (+07.10.2015),
giỗ 8 năm.
- Anh Giuse Lương Nghĩa Hiệp (+12.10.2002), giỗ 21 năm.
- Anh GB. Nguyễn Xuân Huệ (+22.10.1970), giỗ 53 năm.

Tháng Mười về, chúng ta hiệp ý với Đức Giáo hoàng, *Cầu cho Thượng Hội Đồng*. Chúng ta hãy cầu nguyện để Hội Thánh có thể thực hành việc lắng nghe và đối thoại như một lối sống ở mọi cấp độ, và để Hội Thánh được Chúa Thánh Thần dẫn tới các vùng ngoại biên của thế giới.

Tháng Mười về, cùng với Mẹ Mân Côi (07.10), hồn mạng anh em Lê Bảo Tịnh tuyến QL.27. Tháng Mười, nhớ lời Mẹ nhắn nhủ: “Hãy năng lần hạt”. Chuỗi Mân Côi là một lối cầu nguyện theo Tin Mừng, là một chuỗi tình ca gồm

những lời yêu thương chân thành và đơn sơ: hãy nhìn ngắm, tôn thờ, chiêm ngưỡng, suy niệm những mẫu nhiệm của Chúa Giêsu và thì thầm những lời ngợi khen người Mẹ đã ban cho nhân trần Đấng Cứu Thế.

Tháng Mười về, lễ kính Thánh nữ Têrêxa Hài đồng (01.10), bốn mạng Lốp Têrêxa, kỷ niệm 51 năm cùng với cơn mưa hoa hồng ân phúc.

Mừng kính Thánh Simon, Tông đồ (28.10), bốn mạng anh Nguyễn Văn Khôi,...

Tháng Mười về, đong đầy những Hồng ân:

- 31 năm Linh mục Cha Rêmy Bùi Sơn Lâm (10.10.1992).
- 44 năm hôn phối anh chị Nguyễn Văn Đình – Nguyễn Thị Hồng Vân (27.10.1979).

Tháng Mười về, chúc mừng sinh nhật:

- Anh GB. Nguyễn Văn Minh (15.10.1955),
- Cha Giacôbê Phạm Xuân Lương (05.10.1958),
- Anh Nguyễn Ngọc Lương (23.10),
- Anh Hiêrônimô Trần Đức Tiến (01.10),
- Anh Micae Nguyễn Ngọc Chi (27.10.1957),
- Anh Giuse Nguyễn Văn Hằng (26.10.1958),
- Cha Phêrô Bùi Văn Thục (15.10.1959),
- Anh Phanxicô Nguyễn Phi Công (20.10.1962),
- Anh Nguyễn Thế Thành Tín (20.10),

- Anh Dom. Hoàng Mạnh Cường (29.10.1962),...
- Anh Giuse Hồ Đức Hậu (12.10.1963),
- Cha Giuse Vũ Đức Hường (01.10.1962),
- Anh Antôn Nguyễn Anh Minh (20.10.1962),

*Tháng Mười ơi! Trong ta bao nỗi nhớ
Nhớ ngày xưa, yêu thương nặng nghĩa tình
Những vui buồn trong một kiếp nhân sinh
Quên chẳng đặng, bỗng dưng thành nỗi nhớ!*

Vũ Đình Bình

Thư mời hiệp dâng Thánh lễ cầu nguyện tháng Mười

*Tháng Mười ơi! Trong ta bao nỗi nhớ
Nhớ ngày xưa, yêu thương nặng nghĩa tình
Những vui buồn trong một kiếp nhân sinh
Quên chẳng đặng, bỗng dưng thành nỗi nhớ!*

Cứ đến thứ Ba đầu tháng, anh em LBT lại có dịp họp nhau dâng Thánh lễ cầu nguyện trong tâm tình Hiệp Nhất – Yêu Thương.

Trong tháng này, chúng con trân trọng kính mời Quý Đức Cha, Quý Cha và Anh Chị Em cùng hiệp thông tham dự

Thánh lễ vào lúc **5g30 sáng thứ Ba ngày 03.10.2023** tại **nhà nguyện Trung tâm Mục vụ** (số 01 Trần Hưng Đạo, TP.BMT), cầu nguyện theo tâm tình tháng Mười:

1. Cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha: *Cầu cho Thượng Hội Đồng.* Chúng ta hãy cầu nguyện để Hội Thánh có thể thực hành việc lắng nghe và đối thoại như một lối sống ở mọi cấp độ, và để Hội Thánh được Chúa Thánh Thần dẫn tới các vùng ngoại biên của thế giới.

2. Tưởng nhớ và cầu nguyện:

- Cha Giám đốc Augustinô Nguyễn Văn Tra (+26.10.2009), giỗ 14 năm.
- Cha JB. Nguyễn Đình San (+28.10.2002), giỗ 21 năm.
- Cha Tôma Thiện – GB. Đặng Kim Hoàng (+07.10.2015), giỗ 8 năm.
- Anh Giuse Lương Nghĩa Hiệp (+12.10.2002), giỗ 21 năm.
- Anh GB. Nguyễn Xuân Huệ (+22.10.1970), giỗ 53 năm.
- Theo ý nguyện: cầu cho linh hồn Maria, thân mẫu anh Giuse Nguyễn Văn Kim, giỗ giáp năm (+10.10.2022).

4. Tạ ơn:

- 31 năm Linh mục Cha Rêmy Bùi Sơn Lâm (10.10.1992).
- 44 năm hôn phối anh chị Nguyễn Văn Đình – Nguyễn Thị Hồng Vân (27.10.1979).

5. Mừng kính Thánh nữ Têrêxa Hải đồng (01.10), bốn

mạng Lớp Têrêxa.

6. Mừng kính Mẹ Mân Côi (07.10), bốn mạng anh em Lê Bảo Tịnh tuyến QL.27. Nhớ lời Mẹ nhắn nhủ: “Hãy siêng năng lần hạt Mân Côi”.

7. Mừng kính Thánh Simon Tông đồ (28.10), bốn mạng anh Nguyễn Văn Khôi,...

8. Chúc mừng sinh nhật Quý Cha, Quý Anh:

- Cha Giacôbê Phạm Xuân Lương (05.10.1958),
- Cha Phêrô Bùi Văn Thục (15.10.1959),
- Cha Giuse Vũ Đức Hương (01.10.1962),
- Anh GB. Nguyễn Văn Minh (15.10.1955),
- Anh Nguyễn Ngọc Lương (23.10),
- Anh Hiêrônimô Trần Đức Tiến (01.10),
- Anh Micae Nguyễn Ngọc Chi (27.10.1957),
- Anh Giuse Nguyễn Văn Hằng (26.10.1958),
- Anh Phanxicô Nguyễn Phi Công (20.10.1962),
- Anh Nguyễn Thế Thành Tín (20.10),
- Anh Dom. Hoàng Mạnh Cường (29.10.1962),
- Anh Giuse Hồ Đức Hậu (12.10.1963),
- Anh Antôn Nguyễn Anh Minh (20.10.1962),
- ...

Sau Thánh lễ, kính mời thưởng thức cà phê sáng và chia sẻ tâm tình tháng Mười.

Nhóm Admin

THÁNH LỄ

ĐĂNG CHỨA

Lm. Kim Long

ĐK. Chúa ơi từ đây trọn đời con ước nguyện dâng tiến

Chúa: Thân xác linh hồn, nguyện cầu Chúa dẫn đưa trên đời.

- 1. Ôi êm đêm này giờ Chúa nhân từ đã đủ thương phận
- 2. Qua bao đời lòng này ước vang lời ngợi khen Cha toàn
- 3. Muôn cung đàn nhịp nhàng tấu vang trời hòa lời con tụng

hèn tôi tớ. Muôn ơn lành Người đổ xuống chan
năng nhân ái. Uy danh Người hòa lừng khắp cung
ca danh Chúa. Xin dâng Người niềm triu mến muôn

hòa, vì tình yêu không bến không bờ.
trời, vì Người đã tạo tác muôn loài.
đời, nguồn ơn thiêng mưa tưới chan hòa.

Ca nhập lễ

Lạy Chúa, Chúa đã tác tạo mọi sự cho chúng tôi hưởng dùng, Chúa đã xét xử công bình. Vì chúng tôi đã phạm tội và không tuân giữ các giới răn Chúa; nhưng xin Chúa hãy ban cho ban cho danh Chúa được vinh hiển, và xin hãy đối xử với chúng tôi theo lượng từ bi của Chúa.

Bài Đọc I: Dcr 8, 20-23

“Nhiều dân tộc đến tìm kiếm Chúa tại Giêrusalem”.

Bài trích sách Tiên tri Dacaria.

Đây Chúa các đạo binh phán: “Sẽ có các dân tộc đến đây, trú ngụ trong nhiều thành phố; các dân cư sẽ ra đi, người này bảo người kia rằng: “Chúng ta hãy đi cầu khẩn tôn nhan Chúa và tìm kiếm Chúa các đạo binh; còn ta, ta cũng ra đi”.

Sẽ có nhiều dân tộc và những cường quốc đến tìm kiếm Chúa các đạo binh ở Giêrusalem, và khẩn cầu tôn nhan Chúa”.

Chúa các đạo binh còn phán thế này: “Trong những ngày ấy, sẽ có mười người thuộc mọi tiếng nói các dân tộc nắm lấy gấu áo một người Do-thái mà thưa rằng: “Chúng tôi cùng đi với các ông, vì chúng tôi nghe nói rằng Thiên Chúa ở cùng các ông”.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca: Tv 86, 1-3. 4-5. 6-7

Đáp: Thiên Chúa ở cùng chúng tôi.

Xướng: Chúa yêu cơ sở Người thiết lập trên núi thánh. Người yêu cửa nhà Sion hơn mọi cư xá nhà Giacóp. Hỡi thành trì của Thiên Chúa, thiên hạ đang nói những điều hiển hách về ngươi.

Xướng: Ta sẽ kể Rahab và Babel vào số người thờ phượng Ta, kìa Phi-li-tinh, Tyrô và dân Êthiôpi: những người này đã sinh ra tại đó. Và thiên hạ sẽ nói về Sion rằng: “Riêng từng người và hết mọi người đã sinh tại đó, chính Đấng Tối Cao đã củng cố thành này”.

Xướng: Chúa sẽ ghi chép vào sổ sách của chư dân rằng: “Những người này đã sinh ra tại đó”. Và khi ca vỹ, người ta sẽ ca rằng: “Mọi nguồn vui thú của tôi đều ở nơi Người”.

Alleluia: Tv 18, 9

Alleluia, alleluia!

Lạy Chúa, giới răn Chúa làm hoan lạc tâm can, mệnh lệnh Chúa sáng soi con mắt. – Alleluia.

Phúc Âm: Lc 9, 51-56

“Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem”.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Vì gần tới thời gian Chúa Giêsu phải cất khỏi đời này, Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem, và sai những người đưa tin đi trước Người. Những người này lên đường vào một làng Samaria để chuẩn bị mọi sự cho Người. Nhưng ở đó người ta không đón tiếp Người, bởi Người đi lên Giêrusalem.

Thấy vậy, hai môn đệ Giacôbê và Gioan thưa Người rằng: “Lạy Thầy, Thầy muốn chúng con khiến lửa bởi trời xuống thiêu hủy chúng không?” Nhưng Người quay lại, quở trách các ông rằng: “Các con không biết thần trí nào xúi giục mình. Con Người đến không phải để giết, nhưng để cứu chữa người ta”. Và các Ngài đi tới một làng khác.

Đó là lời Chúa.

Ca hiệp lễ

Lạy Chúa, đối với tôi tớ Chúa, xin nhớ lại lời Chúa, vì Chúa đã cho tôi hy vọng vào lời Chúa, đó là điều an ủi tôi trong lúc tôi khốn khổ.

HIỂN LỄ YÊU THƯƠNG

Phường Anh

1. Từng bó lúa trên nương đồng con đem về trong lao
 2. Từng ngày tháng con gánh nặng trên vai gầy trên khuôn
 3. Nguồn hạnh phúc Cha trao tặng trong lao nhọc nhưng vui

nhọc trong khổ đau, chòm nho chín con vun
 mặt trên bàn tay, ngoài nương rẫy trong ruộng
 mừng trong quyền năng, giờ con đến trong cung

trông nay đem về trong hy vọng trong bình an.
 vườn nơi công trường trên đất mẹ đem về đây.
 đàn dâng lên Ngài hết tất cả ân tình Cha.

ĐK: Xin dâng lên, xin dâng lên trong Giê-

su để làm lễ tế, hợp một lòng xin dâng

lên tôn nhan Cha với đau thương ngày qua.

Sống trong niềm vui

Nguyễn Duy

1. Một đời lần trong đêm tối, tình yêu con nay như hao
2. Gọi thầm rằng con hãy nhớ, tình yêu sẽ biến đổi phận
3. Được Ngài được nguồn chân lý, sự sống ánh sáng cho cuộc
4. Một ngày đời con có Chúa. Mùa xuân mãi mãi không phai

mòn. Một đời tìm trong thảo thức, lòng con ngập tràn bao nỗi người. Phận người tử trong tiếng khóc, một mai tình Ngài cho tiếng đời. Vì Ngài là nguồn vinh phúc, là chén diệu huyền con lãnh tàn. Một ngày vọng trông lên Chúa, cùng đích trọn đời con ước

buồn. Chúa ơi xin thương giữ gìn con, về đây xin dâng cả tâm cười. Chúa ơi con nay xin gửi trao, đời con những đắng cay khổ nhận. Chúa ơi chính Chúa gia nghiệp con, từ đây con đâu mơ ước mong. Chúa ơi xin đỡ nâng đời con, dìu con những bước chân hy

hôn. Tin rằng Ngài là Thiên Chúa. Bên Ngài hạnh phúc suốt sâu. Nơi Ngài hôn con nường nấu. Nổi vui từ nay thấm gì, tiếng ca hòa lên chan chứa, tim hồng đẹp qua bốn vọng. Bên Ngài hôn con vui sống. Ân tình giờ đã thấm

đời. ĐK: Lạy Chúa, lạy Chúa con, chính con trồng cây ở Ngài. Lạy màu. mùa. hồng.

Chúa, lạy Chúa con, hãy đưa con về sống trong niềm vui.

Con Xin Dâng Mẹ

Lm. Văn Chi

ĐK. Mẹ ơi! Trước nhan Mẹ con dâng về Mẹ. Một tràng

hoa Mân Côi và ngàn lời ca chan chứa tình yêu. Lời

con tiếng ca hòa dâng lên Mẹ hiền. Tựa ngàn hoa thắm

tươi, xin dâng lên Mẹ thương yêu.

1. Trong khi an
2. Trong khi âu
3. Trên nơi đường

vui con dâng lên Mẹ tình yêu xin dâng trọn niềm triu mến.
lo xin dâng lên Mẹ lời yêu con dâng trong niềm phó thác.
gian con luôn trông Mẹ đời con quên đi những ngày trống vắng.

Trong khi cô đơn xin dâng về Mẹ đời những gian
Khi con bơ vơ trên nơi gian trần nhìn ánh sao
Đêm đen mênh mông con kêu xin Mẹ tình mến cao

truyền Mẹ sẽ ủi an.
mai kêu khẩn Mẹ yêu.
dâng chan chứa hồn thơ.

MỘT VÀI TÂM TÌNH

03 Tháng Mười

Báu Vật Cuối Cùng

Ngày 10 tháng 3 năm 1615, tại Glasgow bên Tô Cách Lan, một vị thừa sai lừng danh là cha Ogilvie bước lên máy chém vì tội rao giảng Phúc Âm.

Trong giây phút cuối đời, đứng trên đoạn đầu đài thấy hàng ngàn người đứng coi, muốn để lại cho họ một kỷ niệm và một bảo đảm đức tin, vị tử đạo lấy ra vật cuối cùng còn lại trong mình: đó là một cỡ tràng hạt... Ngài cố sức ném tràng chuối vào giữa biển người. Tràng chuối đã rơi xuống trúng một ông hoàng xứ Hungary đang trên đường chu du học hỏi, tình cờ ghé qua Glasgow.

Chuỗi tràng hạt này đã bám riết ông khắp nơi, mãi đến ngày ông quyết định rời bỏ giáo phái Calvin để quay trở lại với Công Giáo.

Những mẩu chuyện trên đây không phải là ít trong lịch sử Giáo Hội. Việc sám hối luôn gắn liền với kinh Mân Côi. Đó là mệnh lệnh mà Mẹ Maria đã ban bố tại Fatima năm 1917: “Hãy năng lần hạt Mân Côi”. Thánh Grêgoriô thành Nysse thường dùng thí dụ sau đây để nói về ảnh hưởng của kinh Mân Côi trong đời sống Kitô của chúng ta: “Mỗi người chúng ta được ví như một họa sĩ, linh hồn chúng ta là một khung vải còn nguyên vẹn, màu sắc được dùng là các nhân đức Kitô giáo, hình ảnh phải họa theo là chính Chúa Giêsu Kitô, hình ảnh sống động của Chúa Cha. Họa sĩ nào càng muốn hình ảnh họa lại được giống hình mẫu, càng phải năng ngắm nhìn mẫu khi đặt bút vẽ”.

Mẹ Maria là mẫu gương của đời sống Kitô. Qua kinh Mân Côi, chúng ta chiêm ngắm các biến cố trong cuộc đời của Chúa Giêsu và Mẹ Maria. Nhờ ôn đi, đọc lại nhiều lần, các biến cố đó sẽ thâm nhập tâm hồn chúng ta để dần dần biến chúng ta theo khuôn mẫu của các Ngài.

Kinh Mân Côi không những là hình thức đạo đức có tính cách cá nhân, nhưng còn là chất keo nối kết mọi người trong gia đình lại với nhau. Còn hình ảnh nào được ghi đậm trong tâm khảm chúng ta cho bằng những giờ kinh Mân Côi đọc chung trong gia đình... Gần đây, người ta phát động việc đọc kinh Mân Côi trong gia đình với khẩu hiệu: “Một gia đình cầu nguyện chung với nhau là một gia đình đứng vững”.

“Nơi nào có hai hay ba người ngồi lại với nhau vì danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ”. Mà nơi nào có Thiên Chúa, nơi đó cũng sẽ có Tình Yêu. Vì Tình Yêu là chất men liên kết mọi người trong gia đình lại với nhau. Việc cầu nguyện trong gia đình, nhất là với kinh Mân Côi, là yếu tố bảo đảm sự bền vững của hôn nhân và khơi dậy ơn gọi trong gia đình.

Trong tông huấn về việc tôn kính Mẹ Maria, Đức Phaolô VI đã nhắn nhủ chúng ta như sau: “Những điều kiện sinh sống đổi thay của ngày nay khiến việc hội họp gia đình không được dễ dàng và dù khi sum họp được thì nhiều hoàn cảnh lại làm cho cuộc họp mặt khó biến thành một dịp nguyện cầu. Các gia đình muốn sống trọn vẹn ơn gọi và tinh thần của gia đình Công Giáo phải tận lực lướt thắng những áp lực cản trở gia đình không thể hội họp và cầu nguyện chung”.

Tinh thần đạo đức của các phần tử trong gia đình được thể hiện và tăng triển trong những giờ cầu nguyện chung, gồm cả việc đọc kinh hay đọc sách Thánh, chia sẻ lời Chúa, nhưng thuận lợi hơn cả đối với các gia đình Việt Nam đó là việc đọc kinh Mân Côi. Cũng chính Đức Cố Giáo Hoàng VI khuyên nhủ chúng ta: “Sau việc đọc kinh Nhật Tụng thì việc đọc kinh Mân Côi được coi như một trong những kinh cầu nguyện chung tốt đẹp nhất, hữu hiệu nhất mà gia đình Công Giáo được khuyến khích đọc”. (Trích sách Lẽ Sống).

Tân mạn tháng Mười

Tháng Mười là tháng Mân Côi. Dù đang là thời gian giãn cách xã hội vì Covid-19 nhưng nhiều chương trình hoạt động sống đạo khắp nơi diễn ra khá sôi nổi.

Trong Thư Mục vụ Giáo phận Vinh, Đức Cha Anphongso Nguyễn Hữu Long viết: “Tháng Mân Côi đã về với chúng ta, các con cái Mẹ. Từ bao đời nay, tháng này là thời gian các tín hữu Việt Nam bày tỏ lòng yêu mến Đức Mẹ qua chuỗi Mân Côi, cũng như tháng Năm để bày tỏ lòng mến yêu Mẹ qua các cuộc rước kiệu, dâng hoa. Lời kinh Mân Côi vang vang từ mỗi gia đình đến các giáo xứ, cá nhân hay cộng đoàn, như làn trầm hương dâng lên Thiên Chúa Ba Ngôi nhờ bàn tay từ mẫu của Mẹ, để rồi cũng đôi tay ấy chuyển lại cho họ biết bao ơn lành hồn xác”. Ngài đề nghị: Ngoài thánh lễ, các giáo xứ nên tổ chức châu Thánh Thể, lần chuỗi Mân Côi chung, tha thiết xin Chúa nhân từ thương xót nhân loại và cho đại dịch mau chấm dứt.

Khởi đầu Tháng lễ online sáng Chúa nhật XXVII – Mừng kính Đức Mẹ Mân Côi, Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản mời gọi các tín hữu siêng năng dùng lời kinh Mân Côi để thánh hóa cuộc sống và xin ơn bình an.

Trên diễn đàn Zalo nhóm Lê Bảo Tịnh, mấy ngày qua xuất hiện nhiều video-clip, nhiều bài thơ, nhiều câu chuyện cổ vũ, khích lệ nhau lần chuỗi Mân Côi.

Những điều đó, làm tôi nhớ lại hồi mới vào Chủng viện. Ngày ấy, thấy tôi lần hạt bằng tay, Cha Giám đốc cho tôi cỡ tràng hạt rất đẹp. Ngài dặn: “Mỗi ngày con nhớ lần chuỗi xin Đức Mẹ phù hộ cho Chủng viện, cho các vị ân nhân nhé!” Tôi vâng dạ, nhưng có lẽ chưa ngày nào đọc được 1 chuỗi trọn vẹn. Phần vì ham chơi, phần vì không thuộc ngắm.

Sau ngày rời Chủng viện lại còn tệ hơn. Những năm sống tập thể ở công trường thì quên hẳn kinh hạt...

Cũng may, từ khi quay trở lại với anh em Gia đình Lê Bảo Tịnh, đời sống đạo cũng dần trở nên sốt mến hơn.

Thời Covid-19, do giãn cách xã hội nên có khá nhiều giờ rảnh. Buổi sáng, vừa tập thể dục vừa lần hạt. Hết một vòng: Vui – Sáng – Thương – Mừng. Buổi tối, vừa tập thở vừa lần hạt. Thêm một vòng nữa: Vui – Sáng – Thương – Mừng. Xin Đức Mẹ phù hộ cho Chủng viện, cho các vị ân nhân như lời Cha Giám đốc dạy khi xưa. Chẳng biết đọc kinh Mân Côi kiểu này có được nhậm lời không, nhưng mong sao bù lại những năm tháng khô khan nguội lạnh.

Mới đây, gặp lại anh bạn cũ thời ở công trường, hẳn hỏi:

- Bây giờ ở đâu? Làm gì? Sao nhìn khác quá vậy?
- Khác thế nào?
- Nhìn giống thầy tu.

Thâm nghĩ, nếu giống thầy tu thì quả thực là hạnh phúc. Nhưng nỗi lo “com áo gạo tiền” cứ đeo dai dẳng, mãi chưa thoát ra được. Vết nhăn trần thế vẫn hằn rõ trên khuôn mặt!

Nhớ đoạn Tin Mừng (Mt 17, 23-27): *Khi các ngài đến Capharnaum, thì những người thu thuế đến thờ đến gặp Phêrô và hỏi rằng: “Thầy các ông không nộp thuế ‘đền thờ’ sao?” Ông nói: “Có chớ”.*

Khi ông về đến nhà, Chúa Giêsu hỏi đón trước rằng: “Simon, con nghĩ sao? Vua chúa trần gian thu thuế má hạng người nào? Đòi con cái mình hay người ngoài?” Ông thưa rằng: “Đòi người ngoài”. Chúa Giêsu bảo ông rằng: “Vây thì con cái được miễn. Nhưng để chúng ta không làm cho họ vấp phạm, con hãy ra biển thả câu: con cá nào câu lên trước hết thì bắt lấy, mở miệng nó ra, sẽ thấy một đồng tiền, con hãy lấy tiền đó mà nộp cho họ, trả phần Thầy và phần con”.

Ước chi, luôn có Chúa bên cạnh để mỗi khi gặp khó khăn lại mở miệng cá ra lấy tiền mà... “đóng thuế”!

*Đời có Chúa êm trôi êm trôi
Chúa dắt dìu con luôn luôn không thôi
Có Chúa cùng đi con không đơn côi
Ôi tình tuyệt vời. (Bao la tình Chúa).*

Vũ Đình Bình - Tháng 10.2021

Lão gàn

Nhà lão mái tôn rách nát, nền nhà thấp, tối ẩm thấp. Nhân lúc mở hẻm, người ta chỉ muốn lão lui vào chùng nửa mét, rồi mọi người giúp lão tiền thay mái tôn, nâng nền nhà, sửa lại cửa ngõ cho sáng, lão nhất định không chịu. Lão được con cháu, họ hàng khuyên lão vẫn không nghe, từ ấy người ta gọi lão gàn.

Lão gàn, ngày xưa là một công chức bình thường. Cuộc sống ngày ấy không lo âu gì nhiều, dù có năm người con, mình lão đi làm cũng dư dả nuôi con, nhà cửa đàng hoàng. Vợ lão giống như những người phụ nữ thời ấy, lo công việc nội trợ, chăm sóc con cái nhà cửa. Mọi sự âm êm, bình an.

Chiến tranh rồi hòa bình lập lại, không còn tiếng súng, tiếng đại bác, bom nổ. Nhưng cuộc sống đổi thay rất nhiều, lão không còn việc làm, kinh tế nghèo nàn sa sút. Lão hằng ngày chạy nơi này, nơi khác tìm việc. Ai cũng như ai, chẳng có việc gì làm, tiền của dành dụm mất đi nhiều. Túng quẫn, lão liều mình đi buôn vải ký cà phê, ít trà. Được vài chuyến lão bị mất sạch vốn. Vợ lão, xưa kia có biết buôn bán gì, giờ cũng nai lưng xếp hàng mua vải ba ký gạo của người khác không dùng để bán lại. Con lão hằng ngày cầm sổ xếp hàng chờ mua nhu yếu phẩm, bữa học, bữa không.

Lão nhìn cảnh tượng ấy buồn lắm, tuy chưa già, sức vẫn còn mà chẳng làm được gì hơn ngoài việc cứ lo vài bữa ăn. Lão gom góp tiền nhà vay mượn thêm mua được chiếc

xích lô. Có chiếc xích lô không lo chạy tìm việc nữa, lão kiếm tiền ổn định hơn, tuy cực khổ nắng mưa.

Lắm lúc ngồi chờ khách, lão ngồi nhìn người qua lại, cảm cảnh cuộc đời. Lão nhớ lại ngày xưa, xe này, xe kia, người này người nọ, ra đường mặt ai cũng tươi vui. Giờ ngồi đây, ngắm từng khuôn mặt gầy gò, hốc hác. Nhiều người mang nét mặt ưu tư, nhiều nét nhăn sạm nắng. Buồn cho cuộc đời chạy vạy từng bữa. Lão nghĩ về mình, tủi buồn cho cái thân phận, muốn trào nước mắt, vì không lo cho được gia đình, vợ con yên ấm. Lão tuy không giàu nhưng không bao giờ muốn gia đình mình thiếu thốn, lão gắng hết sức, ai muốn chở hàng nặng nhẹ, xa hay gần, bao nhiêu cũng chở. Phần vì lão nghĩ, mọi người cũng gặp cảnh khó như lão, mỗi người gánh một ít cho nhau, đời sẽ bớt khổ. Nghĩ thế, nhưng nào có đủ cho gia đình, vợ lão vẫn phải nắng mưa ở chợ, con lão vẫn bữa học, bữa không, chỉ muốn đi làm phụ ba mẹ.

Lão chẳng biết than cùng ai. Lão buồn rơi nước mắt, chẳng biết khóc cho điều gì cụ thể, chỉ thấy thương cho phận người sao mà lam lũ, sao mà nhọc nhằn, làm sao ra khỏi khốn cùng. Không thể trốn chạy cuộc sống, cuộc sống cứ phải đối diện, lầm lũi như đoàn người cùng khổ lê bước về phía trước.

Từ những ngày tháng yêu đời, tuổi thanh xuân, những lúc êm ấm khi lập gia đình, sinh con nuôi dưỡng bình thường, đến khi trở nên “lão gàn” như người ta thường gọi. Lão đã không biết lão đã đổi thay như thế nào? Vì những gánh nặng cuộc đời chặng, vì những bế tắc trong cuộc sống ư? Chẳng thể xác định từ đâu, chỉ biết rằng có quá nhiều suy nghĩ ngôn ngang, khiến lão trở thành người

chẳng biết lão đang muốn gì. Chính lão không hiểu lão, làm sao người khác hiểu lão muốn gì, nên gọi lão là lão gàn cũng không sai.

Lão đang miệt mài suy nghĩ, có người gọi lão chạy cuộc xích lô, chở vài ba món hàng Mỹ gửi về. Lão lại nghĩ, ba cái thứ này, ngày xưa có thiếu gì đâu, bây giờ có lại mừng muốn rơi nước mắt. Cũng vài món hàng ngày xưa tầm thường, bây giờ sao lại đáng giá. Cái đổi thay về giá trị biến động nhiều quá, cái ngày xưa giá trị, ngày nay bọt bèo. Cái ngày nay giá trị, ngày xưa bình thường chẳng quan tâm. Sự thay đổi ấy cả mặt tinh thần lẫn vật chất, khiến lão nhìn thấy, suy nghĩ mà chán nản.

Ngày xưa, nhà cửa, đất đai của lão có ai thèm để ý đâu, nhiều khi cho thêm cũng chẳng muốn lấy. Bây giờ thời thụt một tí cũng lắm chuyện hơn thua. Chính vì cái lẽ hơn thua ấy, lão chẳng muốn ai đụng đến đất nhà lão. Xưa nay có sao, cứ để vậy, thời thụt thêm tý, lão chẳng quan tâm. Người ta gọi lão là gì cũng mặc kệ, chẳng ai hiểu cho lão. Lão đâu muốn hơn thiệt với ai, so đo làm gì, nhưng người ta cứ muốn cho lão được cái này, cái kia; rồi đòi lão thế này, thế nọ. Lão cứ nghĩ như người ta nói bây giờ: “Có ai cho không ai cái gì đâu?” Ngày xưa đâu ai nghĩ vậy, lòng tốt ngày xưa đâu ai tính toán; bây giờ cuộc sống eo hẹp, ganh đua, thắng thua nên ra cơ sự như thế. Buồn quá, nên lão trở nên gàn.

Không biết có phải lão gàn hay lão chẳng thể hội nhập cái lối sống mới bây giờ. Lão không theo kịp có lẽ lão trở nên gàn chẳng?

Chuỗi hạt trong đời

Dường như ai cũng có chuỗi đời thăng trầm, vui buồn, sướng khổ, chẳng ai giống ai. Người nào cũng có đủ mùi đau khổ, đắng cay, hay những ngày vui. Tháng Mân Côi này, mời gọi mỗi người hãy suy nghĩ về chuỗi đời mình theo chuỗi Mân Côi, tìm trong đó những ý nghĩa buồn vui. Có lần nào ta nghĩ: “Nếu ta được sống lại những ngày đã đánh mất, ta sẽ làm gì nhỉ?” Có lẽ ta sẽ khôn ngoan hơn, sẽ cẩn thận hơn để khỏi tiếc nuối những ngày. Có thể như thế, đâu cần ta phải ước và ta nếu. Ta hãy bắt đầu lại từ hôm nay, quá khứ là những gì đã qua và cho ta thấy sự khôn ngoan. Lời Sứ Thần luôn mách bảo ta: “Mừng vui lên” vì hôm nay ta vẫn còn sống và còn có thể để “Xin vâng”. Đó là tiếng “Xin vâng” khi đã trải qua kinh nghiệm: “Chúa đưa cánh tay uy quyền mạnh mẽ, dẹp tan những kẻ kiêu căng” (Lc 1, 51). Ta không thể tự cao, tự đại về chính mình, ta sẽ vấp ngã vì chính hòn đá ta đặt lên. Học khiêm nhường để sống trong niềm vui.

Và trong những lần suy tưởng năm tháng qua. Ta đã trải qua bao gian khổ, những năm chiến tranh loạn lạc, những ngày tháng lênh đênh biển cả, những tháng ngày dài bắt đầu nơi đất khách quê người, những năm tháng đói rách, ngày tháng mưa lũ. Mùa thương khó đời ta, những khổ cực hằn trên trán những nét nhăn, đôi tay chai cứng vì lam lũ. Ta hãy như Thánh Phaolô khuyên bảo: “Những gian nan thử thách Đức Ki-tô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh.” (Cl 1, 24). Những đau khổ phải chịu trong cuộc đời không trở nên vô ích, khi dâng lên cho Chúa, xin Người biến đổi thành niềm vui. Không có đau khổ nào mà không

có giá trị khi cùng thông hiệp vào thánh giá Chúa. Gẫm mùa thương, ta hãy dâng những hy sinh thường ngày làm hy lễ, xin Chúa xót thương không chỉ cho ta mà cho bao người đau khổ nghèo khó bên ta.

Mùa Mừng Vui là khi sống lại trong ân tình Thiên Chúa. Chúa yêu thương ta khi cho nhận ra ý nghĩa của thương đau. Vì thương đau không lối thoát là bi kịch trong cuộc đời. Chúa sống lại sau cái chết là bảo đảm cho mọi chiến thắng, vượt qua gian khổ, vượt qua cám dỗ và tội lỗi. Sống là quan trọng và sống dồi dào trong Đức Kitô. Ta hãy xin được sống mạnh dạn như Thánh Phaolô, thật diễm phúc: “Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Ki-tô sống trong tôi. Hiện nay tôi sống kiếp phàm nhân trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, Đấng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi” (Ga 2, 20).

Thấy được những việc Chúa làm cho ta, cuộc đời như chuỗi hồng ân. Có hạt vuông, hạt tròn, hạt sứt mẻ, hạt bẻ gãy. Song tất cả vẫn là hồng ân. Hồng ân khi cuộc sống như thiếu rượu nồng, như khi xưa bên dòng sông sám hối, như khi ấm áp bên lòng Chúa. Ta được đổ đầy niềm vui vì chính Chúa tỏ hiện cho thấy vinh quang của Người.

Chuỗi đời ta, một chuỗi đời Mân Côi, và ta sẽ chúc tụng Chúa đến muôn đời: “Chúa đã thề với tổ phụ Áp-ra-ham rằng sẽ giải phóng ta khỏi tay địch thù, và cho ta chẳng còn sợ hãi, để ta sống thánh thiện công chính trước nhan Người, và phụng thờ Người suốt cả đời ta.” (Lc 1, 73-75).

Lm Giuse Hoàng Kim Toan

LỜI KINH ĐÊM

*Đêm tháng mười đầy sao
Như lời kinh con nguyện
Dâng lên Mẹ Chúa Trời
Cả tấm lòng yêu mến.*

*Mẹ ơi, con dâng Mẹ
Nụ hồng trắng tinh nguyên
Xin Mẹ thương gìn giữ
Trái tim con vẹn tuyền.*

*Mẹ ơi, con dâng Mẹ
Nụ hồng đỏ thắm yêu
Cả một đời dâng hiến
Góp nhặt giữa muôn chiều.*

*Mẹ ơi, con dâng Mẹ
Nụ hồng xanh hy vọng
Tương lai trong phó thác
Tay Mẹ đầy từ bi.*

*Đêm tháng mười đầy sao
Hai tay con nguyện cầu
Dâng lên Mẹ tất cả
Trái tim tràn thương yêu.*

Nguyễn Thái Hùng

Sống dưới con mắt Chúa

Một trong những lời khuyên của nhiều nhà tu đức là người con cái Chúa hãy tập sống dưới con mắt Chúa, có nghĩa là luôn ý thức rằng Thiên Chúa đang cùng sống – làm việc – ngủ nghỉ - giải trí – vui buồn với mình. Đây không phải là tưởng tượng, vì nhiều lần Chúa nói với chúng ta: “Ta ở với con, Ta thấu biết mọi bí ẩn, Ta đã yêu con từ muôn thuở”.

Xã hội hiện đại đã phát minh ra những con mắt thần, gọi là camera, với mục đích là quan sát và theo dõi người khác, nhờ vậy con người sống tử tế hơn vì sợ bị phát hiện hành vi ám muội của mình. Có thể ví ánh mắt Thiên Chúa dành cho con người và từng người - giống như những camera vô hình, nhưng ở mức độ cao hơn nhiều và mục đích khác hơn nhiều. Thiên Chúa nhìn thấu tâm can con người từng gang tấc, nhìn để yêu thương và chăm sóc chứ không phải để theo dõi và bắt lỗi, nhìn từ ngàn xưa để mơ ước và có kế hoạch cho mỗi cuộc đời, một cái nhìn chủ động để dìu dắt và yêu thương mãi cho đến ngàn đời, một cái nhìn trong âu yếm và đem lại an vui chứ không phải là sợ sệt như những camera điện tử kia đâu.

Lời khuyên ‘sống dưới con mắt Chúa’ đem lại lợi ích gì? – Hãy biết rằng Chúa đang nhìn mình và không có gì mà giấu được Chúa – dù tốt dù xấu, ngay trong tâm tư Chúa đã biết, ấy vậy mà Chúa thưởng công cả những mơ ước thánh thiện của con người, có thể đan cử Thánh nữ Faustina, Tê-rê-xa Hải Đông; Hãy làm mọi việc vì Chúa, đừng làm vì người đời, và Đáng thấu suốt mọi bí ẩn sẽ trả

công cho ta; Hãy sống an vui, vì luôn có một ánh mắt âu yếm như mẹ hiền hằng dõi bước theo con mình để yêu thương, dìu dắt ta – từng giây từng phút mãi cho đến ngày Chúa đưa ta về bên Ngài; Chỉ có Chúa là đủ!

Khi nói về việc cầu nguyện, một nhà tu đức đã chia sẻ: “Khi bạn dùng một đoạn Tin Mừng hoặc bạn tâm sự với Chúa, bạn thưa chuyện của mình cho Chúa nghe, để cho câu Lời Chúa vang vọng lại trong bạn, đến một lúc nào đó bạn khám phá ra rằng chính Chúa nói với bạn, đánh động tâm hồn bạn mãnh liệt – khác với những lần khác khi tiếp xúc với Lời này. Chính Chúa nói với bạn chứ không phải là hiệu quả của tự kỷ ám thị đâu nhé”. Cũng như vậy khi nói về việc Chúa hiện diện, mỗi ngày ta hãy xin Chúa thanh tẩy con mắt tâm linh của mình, để ta nhận ra dấu vết của Ngài ngay trong từng ngày sống, nếu không ta sẽ đơn côi trong cuộc đời: chỉ có mình mà không có Chúa, cuộc sống sẽ không ‘thành công’ và ẩn chứa nhiều lo âu không đáng có. Có câu chuyện kể về anh Jim: Mỗi ngày trên đường đi làm việc, anh thường ghé vào nhà thờ thưa mấy câu với Chúa - rồi tiếp tục ra nường rầy làm việc, có lần cha quản xứ hỏi anh: anh cầu nguyện gì mà nhanh thế? – con nói với Chúa ‘Chúa Giêsu ơi, có Jim đây’; đến ngày anh ta bị bệnh, anh yêu cầu để một chiếc ghế trống ở phía đầu giường, để Chúa ngồi khi Ngài viếng thăm anh, anh biết rằng Chúa sẽ đến thăm anh khi anh không có thể viếng thăm Ngài.

Lời một bài hát sinh hoạt: “Con kiên đen, nằm trên hòn đá đen, mặt trời tối đen, Đức Chúa trời cũng thấy, vì Người biết tỏ mọi điều, dù trong tâm tư, dù trong đêm tối, trên đời ai giấu được Người”. Niềm tin vào Chúa hiện diện

khắp nơi và thông tỏ mọi điều sẽ đặc biệt hữu ích khi một người trải qua những uẩn khúc tâm hồn, bị gian nan thử thách, bị bệnh tật hiểm nghèo, bị người thân hắt hủi, bị hiểu lầm hoặc nhốt tù, vì khi đó ta bị mất hết – chỉ còn lại Chúa và chỉ biết nương cậy nơi Chúa.

Nguyễn Văn Thiện

